

Sygn. akt: I C 2401/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Szymon Śniady

po rozpoznaniu 19 maja 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa A. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 800,73 (osiemset złotych siedemdziesiąt trzy grosze) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 15 września 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki A. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwotę 987 (dziewięćset osiemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;
4. nakazuje pobrać od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1165,71 (tysiąc sto sześćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt jeden groszy) złotych tytułem zwrotu wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 2401/20

UZASADNIENIE

W pozwie z 19 sierpnia 2020 roku powód A. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wniósł o zasądzenie od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 802,73 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 15 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie pozostaje w związku ze zdarzeniem z dnia 12 maja 2017 roku, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki S. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność poszkodowanej J. M.. Na kwotę dochodzoną pozew składa się kwota 357,93 zł tytułem zwrotu pozostałych nie uiszczonych dotychczas przez pozwanego kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu oraz kwota 444,80 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

(pozew k. 4 – 8)

W odpowiedzi na pozew pozwany TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Strona pozwana zaprzeczyła aby stawka za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zastosowana przez powoda była stawką rynkową dla warsztatów działających w miejscu zamieszkania

poszkodowanego, zaś do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego wystarczyło zamontowanie zamiennych części alternatywnych i tylko koszt takich części mieści się w normalnych następstwach szkody, a nadto by wszystkie uszkodzenia pojazdu wskazane w kosztorysie powoda pozostawały w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem. W odniesieniu do żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego kwestionował jego zasadność podnosząc, że w dacie zdarzenia poszkodowana oprócz uszkodzonego pojazdu posiadała także inny pojazd, a także fakt poinformowania poszkodowanej o możliwości zorganizowania przez niego najmu pojazdu zastępczego na preferencyjnych warunkach.

(odpowiedź na pozew k 35 – 40)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

12 maja 2017 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego doszło do uszkodzenia pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), stanowiącym własność poszkodowanej J. M.. Sprawca szkody w dacie zdarzenia posiadał ważne ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie (...).

(okoliczność bezsporna)

Adres mailowy (...) jest adresem mailowym J. M..

(zeznania świadka J. M. k. 135v adnotacja 00:13:50 – 00:15:42)

J. M. 19 maja 2017 roku zgłosiła szkodę pozwanemu Towarzystwu (...) w drodze elektronicznej. Wypełniając formularz zgłoszenia szkody na pytanie czy będzie wynajmowała pojazd zastępczy podała odpowiedź twierdzącą. W formularzu podała adres mailowy: (...) W wiadomości mailowej z 23 maja 2017 roku przesłanej na adres mailowy (...) pozwany poinformował poszkodowaną o możliwości zgłoszenia dodatkowych roszczeń w związku z przedmiotową szkodą w tym o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego w stawce 90 zł za dobę jednocześnie podając numer telefonu do wypożyczalni samochodów (...). Pozwany zaznaczył, że w przypadku skorzystania przez poszkodowaną z innych wypożyczalni koszty najmu będą podlegały weryfikacji do poziomu cen oferowanych przez wypożyczalnię (...).

(wydruk formularza elektronicznego zgłoszenia szkody k. 45, wydruk wiadomości mailowej z 23 maja 2017 roku k. 47)

1 czerwca 2017 roku J. M. upoważniła powoda do przeprowadzenia naprawy wypadkowej uszkodzonego pojazdu marki S. (...) a także m. in. do zgłoszenia szkody, odbioru protokołów oględzin i kalkulacji, odbioru zaliczek i odszkodowań związanych z likwidacją przedmiotowej szkody z zakresu poniesionych kosztów naprawy, holowania, wynajmu pojazdu zastępczego, oraz innych kosztów powstałych w toku likwidacji szkody.

(upoważnienie k. 20, zeznania świadka J. M. k. 135v adnotacja 00:15:42 – 00:17:46)

1 czerwca 2017 roku powód sporządził kalkulację naprawy przedmiotowego pojazdu nr (...) w systemie A., z której wynika, że koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosi 2.527,64 zł. W sporządzonej kalkulacji naprawy powód zastosował stawkę za roboczogodzinę blacharsko – lakierniczą w wysokości 180 zł netto.

(kalkulacja naprawy k. 21 – 22)

Strona pozwana zweryfikowała przesłaną jej przez powoda kalkulację naprawy do kwoty 1.763,99 zł netto. Jednocześnie zweryfikowała wysokość stawki za roboczogodzinę z kwoty 180 zł netto do kwoty 130 zł netto.

(zweryfikowana kalkulacja naprawy k. 24 – 25)

4 września 2017 roku J. M. zawarła z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) o numerze ELE 14KJ na okres od 4 września do 8 września 2019 roku przy dobowej stawce najmu w wysokości 120 zł netto. Wynajmujący

nie wnosił kaucji. Wynajmowany pojazd nie posiadał dziennego limitu kilometrów. Powódka zdała pojazd wcześniej niż termin wskazany w umowie najmu bo już 7 września 2017 roku.

(umowa najmu k. 27 – 28, protokół przekazania pojazdu k. 28v)

J. M. wynajmowała pojazd zastępczy u powoda bo w jego warsztacie naprawczym zostawiła samochód marki S. (...) z uwagi na wygodę; pojazd zastępczy był dla niej dostępny od razu po oddaniu uszkodzonego . J. M. nie była zainteresowana ofertą ubezpieczyciela bo była już umówiona co do najmu z powodem. Nie zapoznawała się z innymi ofertami najmu.

(zeznania świadka J. M. k. 135v adnotacja 00:06:50 – 00:15:42)

J. M. prowadziła w czasie korzystania z pojazdu zastępczego biuro rachunkowe i żłobek, zaś do pracy dojeżdżała samochodem. Pojazdu zastępczego używała również do dojazdów do sklepów i lekarza, a także do wożenia wnuka do szkoły. J. M. nie miała możliwości korzystania w czasie naprawy samochodu marki S. (...) z innych pojazdów, które są formalnie zarejestrowane na nią, ale korzystają z nich wyłącznie jej dzieci. J. M. nie odliczała podatku VAT.

(oświadczenie k. 26, zeznania świadka J. M. k. 135v adnotacja 00:06:50 – 00:15:42)

J. M. jest pierwszym i jedynym właścicielem pojazdu. Przed zdarzeniem z 12 maja 2017 roku samochód marki S. (...) uczestniczył w zdarzeniu drogowym z 1 stycznia 2016 roku, w wyniku czego uległ uszkodzeniu. Tamta szkoda była również naprawiana u powoda. Samochód ten był serwisowany i naprawiany zawsze oryginalnymi częściami i zawsze w powodowej spółce.

(wydruk zapytania z (...) k. 59 – 62, zeznania świadka J. M. k. 135-135v adnotacja 00:03:40 – 00: 06:50)

7 września 2017 roku powodowa spółka wystawił poszkodowanej J. M. dwie faktury VAT: fakturę VAT nr (...) z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 2.527,64 zł oraz fakturę VAT nr (...) z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego na kwotę 444,80 zł brutto. W każdej z dwóch faktur wskazano ten sam termin płatności – 14 września 2017 roku.

(faktury k. 23 i 29)

28 października 2019 roku w Ł. J. M. zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której przeniosła na powoda wierzytelność z tytułu naprawienia szkody po uszkodzeniu samochodu marki S. (...), w związku ze szkodą likwidowaną przez pozwanego za numerem (...).

(przelew wierzytelności k. 19)

Pozwany współpracuje w zakresie wynajmu pojazdów z (...) Sp. z o.o. Sp. k. Opłata za wynajem pobierana jest z góry według stawki obowiązującej w chwili zawarcia umowy najmu. Stawka dobowo netto za wynajmem od jednego do czterech dni dla samochodu klasy C wynosi 85 zł , zaś dla samochodu C+ (Diesel) 95 zł. Stawka dobowo netto za wynajmem powyżej 5 dni dla samochodu klasy C wynosi 80 zł, zaś dla samochodu klasy C+ (Diesel) 90 zł. Odbiór i zwrot samochodu w godzinach pracy oddziału (...) jest bezpłatny a po godzinach pracy wynosi 30 zł netto, opłata za odbiór zwrot na terenie miasta w którym wypożyczalnia (...) ma swój oddział wynosi 30 zł netto, opłata za odbiór lub zwrot poza miejscowościami, w których wypożyczalnia (...) ma swoje oddziały wynosi 1 zł netto za 1 km, nie mniej niż 30 zł netto. Opłata za zniesienie udziału własnego w szkodzie wynosiła 20 zł za każdą dobę. Towarzystwo (...) pokrywa koszty wynajmu pojazdu z wypożyczalni (...) sp. z o.o. sp. k. jedynie w wypadku uprzedniego zaakceptowania umowy najmu pojazdu pomiędzy poszkodowaną a wypożyczalnią.

(umowa o współpracy k. 49 – 51, załączniki k. 51v – 57)

Na skutek zdarzenia z 12 maja 2017 roku w samochodzie marki S. (...) uszkodzeniu uległy takie elementy jak przednie lewe drzwi wraz z listwą oraz folią ochronną.

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) przy uwzględnieniu technologii naprawy, części oryginalnych oraz średniej stawki roboczogodziny na poziomie 168 zł netto dla prac blacharsko – lakierniczych na dzień szkody wynosił 2.452,36 zł brutto. Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) przy uwzględnieniu technologii naprawy, części oryginalnych oraz stawki roboczogodziny zastosowanej przez powoda w wysokości 180 zł netto dla prac blacharsko – lakierniczych wynosi 2.527,64 zł brutto.

Naprawa pojazdu przy użyciu oryginalnych części opatrzonych logo producenta pojazdu pozwoli na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody pod każdym względem. Części te produkowane są zgodnie z wymogami oraz standardami producenta pojazdu. Wyprodukowane one są z materiałów spełniających ściśle określone wymagania techniczne i posiadają gwarantowaną jakość. Poddawane są one również rygorystycznym testom jakości oraz bezpieczeństwa. Pozostałe części produkowane są w innych zakładach produkcyjnych a oznaczenie ich jakości odbywa się przez dostawcę części a nie przez producenta. Części oznaczone jako alternatywne nie są poddawane takim samym rygorystycznym testom. Materiały użyte do produkcji zamienników mogą posiadać gorsze parametry techniczne. Dla części alternatywnych wykonanych ze stali zdarza się, że brakuje powłoki cynkowej a nierzadko powłoka katodowa jeśli jest to jest cieńsza aniżeli w częściach oryginalnych. Braki i zmniejszenia tych powłok mogą powodować brak skutecznej ochrony przez korozją. Nadto części alternatywne mogą odbiegać od wymiarów i kształtów w stosunku do części oryginalnych. Skutkiem tego może być problem „spasowania” części przy naprawie oraz powstawanie powiększonych szczelin. Dodatkowo zamienniki niejednokrotnie odbiegają składem chemicznym od części oryginalnych. Poddaje to pod wątpliwość wytrzymałość części alternatywnych podczas kolizji oraz pod względem działania warunków atmosferycznych np. temperatury. Naprawa pojazdu przy użyciu części alternatywnych o jakości (...) pozwoli na odbudowę pojazdu pod względem estetycznym. Nie można wykluczyć, że pojazd odbudowany na takich częściach przeszedłby pozytywnie badanie techniczne i zostałby dopuszczony do ruchu oraz umożliwił dalszą eksploatację, jeżeli takie części byłyby dostępne i pasowały do przedmiotowego pojazdu. Jednakże naprawa przy użyciu takich części nie przywróci pojazdu pod względem technicznym. Zastosowanie jedynie części oryginalnych pozwala na prawidłową restytucję pojazdu po uszkodzeniu.

Stawki stosowane przez autoryzowane serwisy naprawcze w 2017 roku mieściły się w przedziale od 130 zł do 210 zł netto. Średnia arytmetyczna stawka za roboczogodzinę stosowana w autoryzowanych stacjach naprawczych w województwie (...) wynosiła 168 zł netto. Serwisy wykonujące naprawę nie stosują rozróżnienia stawek za roboczogodzinę w zależności od rodzaju naprawy (gotówkowa czy bezgotówkowa). Stawka zastosowana przez powoda przy naprawie pojazdu S. (...) w wysokości 180 zł netto mieściła się w granicach stawek stosowanych przez inne warsztaty autoryzowane w regionie (...).

Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym uwzględniając cechy indywidualne oraz wyposażenie pojazdu mające wpływ na jego wartość oraz przy uwzględnieniu korekt na dzień powstania szkody to jest na dzień 12 maja 2017 roku wynosiła 6.300 zł brutto, zaś wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 4.800 zł. brutto.

Stawki za najem pojazdów w 2017 roku w regionie (...) dla pojazdów zaliczanych do tej samej klasy do pojazd wynajęty mieściły się w granicach 105,69 zł – 139 zł netto w przypadku najmu gotówkowego i 149 zł – 182 zł netto w przypadku najmu bezgotówkowego.

Średnia stawka za najem pojazdów w 2017 roku w regionie (...) dla pojazdów zaliczanych do tej samej klasy do pojazd uszkodzony i wynajęty wynosiła 117,56 zł netto w przypadku najmu gotówkowego i 171,34 zł netto w przypadku najmu bezgotówkowego.

Zastosowana przez powoda stawka najmu w wysokości 120 zł netto mieściła się w granicach stawek stosowanych przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się wypożyczaniem pojazdów zastępczych.

Uszkodzony pojazd marki S. (...) w klasyfikacji stosowanej przez wypożyczalnię pojazdów znajduje się w klasie C. Pojazd marki S. (...) w klasyfikacji stosowanej przez wypożyczalnię również znajduje się w klasie C.

Technologiczny czas naprawy pojazdu marki S. (...) wynosił 1 dzień roboczy, zaś całkowity czas naprawy pojazdu wynosił 3 dni robocze. Zakres i rodzaj uszkodzeń pojazdu po zdarzeniu umożliwił jego dalsze użytkowanie w ruchu drogowym.

(pisemna opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej Ł. G. k. 141 – 150)

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał na rzecz poszkodowanej z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu kwotę w łącznej wysokości 2.169,71 zł. Decyzją z 14 września 2017 roku pozwany odmówił uwzględnienia roszczenia z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalając, że poszkodowana poza uszkodzonym pojazdem w dacie zdarzenia posiadała inny pojazd który mógł być użytkowany w czasie likwidacji przedmiotowej szkody.

(decyzja k. 30 – 31)

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, oraz na dowodzie z opinii biegłego z zakresu motoryzacji Ł. G.. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony. Sąd uznał wskazane dowody za wiarygodne i przyznał im wiarę w całości. Sąd oparł się także na zeznaniach świadka J. M. przy czym w zakresie w jakim twierdziła, że nie otrzymała oferty najmu od pozwanego uznał je za niewiarygodne o czym będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu niemalże w całości.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że legitymacja czynna powodowej spółki nie była kwestionowana i nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Powód przedstawił umowę przelewu wierzytelności zawartą z poszkodowaną J. M., która przeniosła na niego przysługującą jej względem pozwanego wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe stanowiącym jej własność. Zawierając powyższą umowę, powód wstąpił zatem w prawa dotychczasowego wierzyciela, przysługujące mu wobec strony pozwanej z tytułu szkody w pojeździe powstałej na skutek zdarzenia z 12 maja 2017 roku i należnego, a nie wypłaconego jeszcze odszkodowania. W związku z powyższym powód może skutecznie realizować uprawnienia poprzedniego wierzyciela również w zakresie dochodzenia należności na drodze sądowej.

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności powództwa wskazać należy, iż niniejszym pozwem strona powodowa dochodziła od pozwanego odszkodowania obejmującego zarówno zwrot kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...) nieuwiszczonych przez pozwanego w pełnej wysokości oraz zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego niepokrytych dotychczas przez pozwanego w żadnej części.

Podstawę dochodzonego roszczenia stanowi art. 822 § 1 k.c. zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do treści § 4 cyt. przepisu, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej: "u.o.u.o.") odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę

powstała w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela zasadniczo jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym wynikającym z przepisów kodeksu cywilnego określających zakres odpowiedzialności odszkodowawczej.

W myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. § 2 komentowanego przepisu przewiduje także odpowiedzialność sprawcy za straty, które poszkodowany poniósł (*damnum emergens*), oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (*lucrum cessans*). Naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (art. 363 § 1 i 2 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym był fakt zaistnienia zdarzenia z 12 maja 2017 roku, w wyniku, którego doszło do uszkodzenia samochodu marki S. (...) o nr rej. (...). Bezsporny był również fakt, iż w dacie zdarzenia jego sprawca posiadał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC. Przedmiotem sporu była wysokość dochodzonego roszczenia zarówno z tytułu odszkodowania obejmującego zwrot kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu jak i z tytułu odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W zakresie żądania obejmującego zwrot kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu strona pozwana kwestionowała wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zastosowaną przez powoda twierdząc, iż nie jest ona stawką rynkową. Kwestionowała zasadność zastosowania do naprawy pojazdu wyłącznie nowych, oryginalnych części zamiennych typu O, a nadto kwestionowała pozostawanie wszystkich uszkodzeń wskazanych w kosztorysie naprawy powoda w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Określając wysokość uzasadnionych kosztów naprawy samochodu marki S. (...) Sąd oparł się na opinii biegłego Ł. G..

Sąd ustalił wysokość kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę w wysokości zastosowanej przez powoda to jest w wysokości 180 zł netto albowiem z opinii biegłego wynikało, że zastosowana przez powoda stawka mieściła się w granicach stawek stosowanych przez inne warsztaty autoryzowane w regionie (...). Nadto z ustaleń Sądu wynika, że samochód poszkodowanej został naprawiony w autoryzowanym salonie naprawczym A. (...) Sp. z o.o. – przy czym z ustalonego materiału dowodowego wynikało, iż przedmiotowy pojazd od nowości zawsze naprawiany był w serwisie autoryzowanym prowadzonym przez powodową spółkę. W związku z powyższym brak było podstaw do nieuwzględnienia kosztów naprawy pojazdu przy użyciu stawki 180 zł netto zastosowanej przez powódkę.

Sąd ustalił wysokość kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu przy użyciu do jego naprawy części oryginalnych z logo producenta pojazdu bowiem z opinii biegłego wyraźnie i jednoznacznie wynikało, że części użyte do naprawy przedmiotowego pojazdu winny być częściami oryginalnymi opatrzonymi logo producenta pojazdu. Naprawa tylko na takich częściach pozwoli na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody pod każdym względem. Części te produkowane są zgodnie z wymogami oraz standardami producenta pojazdu, z materiałów spełniających ściśle określone wymagania techniczne i posiadają gwarantowaną jakość. Poddawane są one również rygorystycznym testom jakości oraz bezpieczeństwa. Pozostałe części produkowane są w innych zakładach produkcyjnych a oznaczenie ich jakości odbywa się przez dostawcę części a nie przez producenta. Części oznaczone jako alternatywne nie są poddawane takim samym rygorystycznym testom. Materiały użyte do produkcji zamienników mogą posiadać gorsze parametry techniczne. Nadto części alternatywne mogą odbiegać od wymiarów i kształtów w stosunku do części oryginalnych. Skutkiem tego może być problem „spasowania” części przy naprawie oraz powstawanie powiększonych

szczelin. Dodatkowo zamienniki niejednokrotnie odbiegają składem chemicznym od części oryginalnych co poddaje to pod wątpliwość wytrzymałość części alternatywnych podczas kolizji oraz pod względem działania warunków atmosferycznych np. temperatury. Jednocześnie z zebranego materiału dowodowego nie wynikało by w pojeździe były zamontowane inne części niż oryginalne opatrzone logo producenta pojazdu.

Wątpliwości czy części konieczne do naprawy pojazdu winny być oryginalnymi częściami zamiennymi sygnowanymi logo producenta czy też częściami zamiennymi o porównywalnej jakości przesądził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2012 r. (III CZP 85/11) w którym stwierdził, że w przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta, należy uwzględnić ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu. Zaprezentowane stanowisko Sądu Najwyższego zasługuje na pełną aprobatę. Punktem wyjścia przy ocenie wysokości odszkodowania powinny być ceny nowych części zamiennych sygnowanych logo producenta. Takie bowiem części co do zasady zapewniają przywrócenie pojazdu do stanu sprzed uszkodzenia, to znaczy do takiego stanu, w którym pod względem użytkowym, estetycznym i technicznym pojazd będzie zaspokajał potrzeby poszkodowanego. Jeśli zaś ubezpieczyciel chciałby podważyć wysokość tak ustalonego odszkodowania, wykazując przykładowo, że ze względu na wiek pojazdu lub jego stan sprzed uszkodzenia odszkodowanie to będzie zawyżone, powinien to wykazać, w tym bowiem zakresie to na nim spoczywa ciężar dowodowy. Dopiero wówczas przy ocenie sposobu obliczania wysokości odszkodowania należy brać pod uwagę, jakie części znajdowały się w pojeździe przed uszkodzeniem, czy były wcześniej naprawiane lub wymieniane, jak długo były eksploatowane oraz jaki jest wiek pojazdu (por. postanowienie SN III CZP 85/11). Wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego obejmują koszt nowych oryginalnych części zamiennych, jeśli ich użycie było konieczne do naprawienia uszkodzonego pojazdu. Przywrócenie uszkodzonemu przedmiotowi waloru stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu go do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody (por. wyrok SN z 20.10.1972 r., II CR 425/72; uchwała SN z 12.04.2012 r., sygn. III CZP 80/11).

Biegły wskazał zakres uszkodzeń przedmiotowego pojazdu, który pokrywa się z zakresem uszkodzeń wskazanym w kosztorysie naprawy wykonanym przez powodowy serwis naprawczy. Tym samym zarzut pozwanego niepozostawiania wszystkich uszkodzeń wskazanych w kosztorysie naprawy powoda w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą okazał się nieuzasadniony.

W konsekwencji Sąd przyjął, iż ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) przy uwzględnieniu technologii naprawy, części oryginalnych oraz stawki roboczo-godziny zastosowanej przez powoda w wysokości 180 zł netto dla prac blacharsko – lakierniczych wynosi 2.527,64 zł brutto.

Biorąc zatem pod uwagę fakt, iż pozwany w postępowaniu likwidacyjnym wypłacił z tego tytułu na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie 2.169,71 zł do zasądzenia na rzecz powoda pozostaje kwota 357,93 zł o czym Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Odnosząc się do kwestii kosztów najmu pojazdu zastępczego wskazać należy, że zgodnie z powoływanym już art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, zaś utrata możliwości korzystania z rzeczy stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z pojazdu, który został uszkodzony na skutek kolizji jest normalnym następstwem szkody, o której mowa w art. 361 § 1 k.c. i rodzi obowiązek wypłaty odszkodowania, wówczas gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej w okresie jej naprawy czy czasu niezbędnego do zakupu nowego pojazdu (w razie szkody całkowitej) wymagało poniesienia określonych kosztów. Utrwaloną jest linia orzecznicza przewidująca, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje także celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11, Lex 1011468). Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma

umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Szkodą majątkową podlegającą naprawieniu są wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku wydaną w sprawie o sygn. akt III CZP 20/17, wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W uchwale tej wskazano również, że „nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione".

W zakresie żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego spór koncentrował się wokół zasadności najmu pojazdu zastępczego oraz wysokości należnego odszkodowania, a dokładnie określenia dobowej stawki najmu. Pozwany podnosił w tym zakresie, iż poszkodowana została poinformowana o możliwości skorzystania z wypożyczalni współpracującej i wynajęciu pojazdu za stawkę 90 zł netto jednakże świadomie odrzuciła propozycję pozwanego.

Zarzut niezasadności najmu pojazdu zastępczego okazał się nieuzasadniony. Z ustalonego stanu faktycznego wynika bowiem, że poszkodowana J. M. nie miała możliwości skorzystania z innego pojazdu na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. (...). Co prawda na poszkodowaną zarejestrowano również inne pojazdy aniżeli uszkodzony, jednakże były one w posiadaniu i użytkowaniu jedynie innych domowników poszkodowanej i nie miała ona rzeczywistej możliwości ich wykorzystywania na czas naprawy, gdyż były one potrzebne jej dzieciom. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż poszkodowana posiadając w swoim gospodarstwie domowym i najbliższej rodzinie kilka pojazdów służących do zaspokajania potrzeb transportowych poszczególnych członków rodziny nie ma obowiązku takiej zmiany swoich planów życiowych i zawodowych aby dzielić się użytkowaniem pojazdu przez kilku kierowców. Należy przy tym podkreślić, iż odszkodowanie stosownie do art. 363 k.c. ma nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej pozwalającej poszkodowanemu na przywrócenie stanu poprzedniego. Skoro zaś przed szkodą poszkodowana nie musiała dzielić się posiadaniem pojazdu z innymi członkami rodziny brak jest prawnego uzasadnienia zmuszania jej do takiego zachowania po szkodzie wynikłej z winy ubezpieczonego w pozwanym towarzystwie.

Odnosząc się do kwestii braku współdziałania poszkodowanej z pozwanym w zakresie najmu pojazdu zastępczego bezspornym jest, że poszkodowana, do czego miała prawo, nie skorzystała z oferty najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalni partnerskiej pozwanego tylko od innego wybranego przez siebie podmiotu. Istotną okolicznością w przedmiotowej sprawie jest natomiast fakt, że pozwany poinformował poszkodowaną o możliwości najmu pojazdu zastępczego. Należy jednakże uznać, iż poszkodowana w istocie nie miała możliwości najmu pojazdu zastępczego organizowanego przez partnera pozwanego. Stanowisko Towarzystwa (...) zarówno na etapie postępowania likwidacyjnego jak i na etapie postępowania sądowego niezmiennie odmawiało poszkodowanej prawa do skorzystania z pojazdu zastępczego bezpodstawnie podnosząc, iż posiadała ona inne pojazdy. Należy przy tym zwrócić uwagę, iż pozwany pokrywałby koszt wynajmu pojazdu z wypożyczalni (...) sp. z o.o. sp. k. jedynie w wypadku uprzedniego zaakceptowania umowy najmu pojazdu pomiędzy poszkodowaną a wypożyczalnią. Skoro zaś strona pozwana w istocie

odmawiała pozwanej prawa do skorzystania z pojazdu zastępczego należało uznać, iż oferta wysłana J. M. była pozorna i nie miała ona faktycznej możliwości z niej skorzystania.

W konsekwencji najem pojazdu zastępczego za kwotę 120 zł netto (147,60 zł brutto) za dobę stanowił wydatek celowy i ekonomicznie uzasadniony w przypadku najmu pojazdu zastępczego. Jednocześnie jak wynika z opinii biegłego powyższa stawka jest stawką rynkową.

W zakresie czasu trwania najmu należy podkreślić, iż trwał on 3 dni a więc przez okres ustalony przez biegłego jako zasadny do naprawy pojazdu przyjmując jeden dzień na technologiczny czas naprawy, jeden dzień na czynności administracyjne związane z przyjęciem i wydaniem pojazdu, a także jeden dzień na utwardzenie lakieru.

Z uwagi na powyższe roszczenie tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego zasadne było w wysokości 442,80 zł (3 doby x 147,60 zł/dobę) o czym orzeczono również w pkt 1 wyroku.

Reasumując Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanego łącznie kwotę 800,73 zł, w tym kwotę 357,93 zł tytułem zwrotu wcześniej nie uiszczonych w całości kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) oraz kwotę 442,80 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych dotąd w żadnej wysokości kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W punkcie 2 wyroku Sąd oddalił powództwo w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego co do 2 zł wynikających z załączonej do pozwu faktury. Kwota ta nie miała oparcia w zawartej umowie najmu między poszkodowaną a powódką i jako taka nie podlegała zwrotowi przez pozwanego.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Stosownie do treści art. 14 cytowanej ustawy, pozwany był zobowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zgłoszenia. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu to jest od 15 września 2017 roku do dnia zapłaty. Jak wynika bowiem z ustalonego stanu faktycznego zgłoszenie szkody nastąpiło już 19 maja 2017 roku.

Powód wygrał sprawę niemalże w całości zatem o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. uznając powódkę za stronę wygrywającą postępowanie. Powód wydatkował w toku postępowania opłatę od pozwu w kwocie 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł - na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie wraz z należną opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, oraz wykorzystaną zaliczkę na wynagrodzenie biegłego wysokości 600 zł. Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 987 zł tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty. (punkt 3 sentencji wyroku)

W toku postępowania Skarb Państwa poniósł wydatki w wysokości 1.165,71 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. nakazano pobrać od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Władzowa w Łodzi kwotę 1.165,71 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, które stanowiły koszt opinii biegłego (punkt 4 sentencji wyroku)